

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਨੇ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਕਰਮਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਚਾਰਟ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** 1. ਆਸਾਮੀ, 2. ਚਲਨ, 3. ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ 4- ਖੁਸ਼ੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਜੇ ਬੱਚੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਨ ਰਾਇਲ ਹੈ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:-** ਮੁੱਖੜਾ ਦੇਖ ਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਜਮਾਂ ਹਨ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੈ? ਹਾਲੇ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ? ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਦੇ - ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਕਈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਘੰਟਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਇਆ। ਘੱਟ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪਾਪ ਕੱਟੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਹਨ ਨਾ, ਜੇ ਕੱਟੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕੱਟੇ ਹੋਣਗੇ? ਚਾਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਪੁੰਨਿਆ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਕਰਮਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਪ ਕੱਟਣ ਲਗਣਗੇ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੱਪ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਲਿਖਕੇ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਬਾਬਾ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰਟ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਆਸਾਮੀ, ਚਲਨ, ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ! ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਿਸਨੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਜੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਉਣਾ - ਜਾਣਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਾਲ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਝੱਟ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹ ਕੋਈ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੋਲੋ ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਟੂਥ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਹਰ ਇੱਕ ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਵੇ - ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਉਹ ਤਾਂ ਐਕੂਰੇਟ ਹੀ ਦੱਸਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਦੇ- ਕਦੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਭਵਿੱਖ ਵਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਲਦੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ- ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਦਸੋਗੇ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਾਕੇ, ਪੱਕਾ ਕਰ ਫੇਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਯਾਦਵ, ਕੋਰਵ ਆਦਿ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਲੇ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਚੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 8 ਘੰਟੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਰੈਸਟ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਫੇਰ ਵੀ 7 ਘੰਟੇ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਬਹੁਤ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹੇ ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਣਗੇ। ਬਾਪ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਗੋਇਆ ਅਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਧੰਧਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਬਣ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੂਰੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਈਏ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹਨ, ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਵੀ ਹਨ, ਤੱਦ ਕਹਿਣਗੇ ਭਾਵੇਂ 500 - 1000 ਕਮਾਉਣ ਤੋਂ ਤਾਂ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਹਨ ਤਾਂ। ਸੇ ਵੀ

ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਹਾਂ - ਤਹਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈ ਨਾ, ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਕਾਮਨ ਮੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਤ ਮਤਲਬ ਹੀ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮੱਤ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਓ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੋਰ ਅੰਧਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਘੋਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਹੈ ਭੰਡੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਤਾਂ ਵੀ ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਰਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਸਮਰਥ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਕਰੇ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਰਥਕਵੇਕ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਰੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਰੱਬ, ਪਰ ਰੱਬ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ - ਆਕੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੋ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਖ਼ੂਨੇ ਨਾਹਕੇ ਖੇਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਉਣ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਰੱਬ ਕੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਠੀਕ ਪੜ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ। ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਹਾਰਟ ਕੱਢ ਦੂਜੀ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਇਹ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੀ? ਕਰਕੇ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਹੋਰ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਰਿੱਧੀ ਸਿੱਧੀ ਸਿੱਖ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਇਸਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਓ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਹੀ ਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੇ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਰੋਜ਼ ਜੀਣਗੇ। ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਤਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣਗੇ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਸੀ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਹੈ, ਬੀਮਾਰ ਹੋਇਆ ਇਹ ਮਰਿਆ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਖੇਲ ਕੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਹਾਰਟਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਕਾਗ ਵਿਸਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾ ਗਰਮੀ, ਨਾ ਠੰਡੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹਾਰੀ ਮੌਸਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਤਵ ਵੀ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਹੀ ਹੈ, ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ।

ਤਾਂ ਹਰ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਮਿਯੂਜ਼ਿਯਮ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇਨੇ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਪਾਵਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਖਾਵਾਂ ਖੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਆਦਿ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣਗੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਲਿੱਖਕੇ ਦੇਵੋ, ਅਸੀਂ ਬੋਲਾਂਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ - ਸਮਝਕੇ ਬੋਲਣ ਅਰੇਲੀ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਲਿੱਖਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਕੁਰੇਟ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਰੇਲੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਪੂਜਾ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਸਾਰਾ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਇੱਕਰਸ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ 100 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਾਰਕ ਵੀ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਥੋੜਾ ਵੀ ਸੁਣ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਮਾਰਕ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ

ਤੁੰਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋਈ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਤੁੰਤਾ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਭ ਇੱਕਰਸ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰਜਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਵਰਾਇਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਉੱਥੇ ਵਜ਼ੀਰ ਆਦਿ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਤੋਂ ਰਾਏ ਲੈਣਗੇ। ਵਜ਼ੀਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਫਿਰ ਜੱਦ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਜ਼ੀਰ, ਇੱਕ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਵਜ਼ੀਰ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਦੀ ਮੱਤ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਨਾਲ ਦੇਸਤੀ ਰੱਖੇ, ਸਮਝਾਓ, ਕੰਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਆਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਣਗੇ। ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧੌਕੇ ਖਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਜਦ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿੰਨੀ ਖੋਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੰਗ ਹੈ, ਗਰੀਬ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸ਼੍ਰੰਗ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਰਹਿਮਦਿਲ ਕਹਿ ਬੁਲਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਰਹਿਮ ਕਰੋ, ਲਿਖ੍ਰਟ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਜੇ ਨੰਬਰਵਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਡਿਆਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ। ਉਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਵੀ ਉੱਚ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੱਛਾ, ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ, ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਸਭ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਜਾਈ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਜਾ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਾ। ਆਸਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਫਾਰਕਤੀ ਦੇਵੰਤੀ..... ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਉੱਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਰੈਂਡਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਗਰੀਬ। ਦੇਹ - ਸਹਿਤ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ, ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਬੰਧ ਜੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੀ ਯਾਦ ਪਵੇਗਾ? ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਤਮ, ਮਧਿਅਮ, ਕਨਿਸਟ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਯੱਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਿਗਾਰੂਡ ਦੈਂਟਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਬਾਜ਼ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਟਾਵਰ ਆਫ ਸਾਈਲੈਂਸ, ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ ਹੇਲੀ ਟਾਵਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹੇਲੀਏਸਟ ਆਫ ਹੇਲੀ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਬੈਠ ਹੇਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ, ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵੀ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਜਮਾ ਹੈ? ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿੰਨੀ ਬਣੀ ਹੈ? ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨੇ ਹੈ।

2. ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬਣ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਬਣ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਧੁਰਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਭਵ :

ਮਧੁਰਤਾ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋੜੀ ਧਰਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਧੁਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਘੜੀ ਮਿੱਠੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਦੇ, ਮਿੱਠੇ ਬੋਲ, ਬੋਲ ਦੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਦੇ ਘੜੀ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਬੋਲ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੇ ਮਧੁਰ ਬੋਲ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਮਧੁਰਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਮਿੱਠਾ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਣਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜਯੁਕਤ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

*****

ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਆਪ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਇਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਇਸਲਈ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਦੀ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਬੋਲ ਨਾ ਨਿਕਲੇ। ਹਰ ਬੋਲ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਹੋ, ਵਿਅਰਥ ਭਾਵ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਵਿਅਕਤ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਹੀ ਅਵਿਅਕਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਣਗੇ।